

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997

Julkaistu Helsingissä 12 päivänä marraskuuta 1997

N:o 980—986

SISÄLLYS

| N:o | | Sivu |
|-----|---|------|
| 980 | Laki kunnille palo- ja pelastustoimen kustannuksiin suoritettavista valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain muuttamisesta | 3747 |
| 981 | Laki ilmailulain muuttamisesta | 3749 |
| 982 | Laki rintamaveteraanien hammashuollon järjestämisestä ja korvaamisesta annetun lain 3 §:n muuttamisesta | 3751 |
| 983 | Asetus valtioneuvoston oikeuskanslerin ohjesäännön muuttamisesta | 3752 |
| 984 | Asetus oikeuskanslerinvirastosta | 3753 |
| 985 | Asetus lääkkeiden velvoitevarastoinnista annetun asetuksen muuttamisesta | 3755 |
| 986 | Verohallituksen päätös matkakuluvähennyksen määrästä vuodelta 1997 toimitettavassa verotuksessa | 3758 |

N:o 980

Laki

kunnille palo- ja pelastustoimen kustannuksiin suoritettavista valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 7 päivänä marraskuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan kunnille palo- ja pelastustoimen kustannuksiin suoritettavista valtionosuuksista ja -avustuksista 4 päivänä heinäkuuta 1975 annetun lain (560/1975) 1 §:n 3 momentti ja 5 §, sellaisina kuin niistä on 1 §:n 3 momentti laissa 1462/1995, sekä

lisätään 1 §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 3 momentti, jolloin muutettu 3 momentti ja nykyinen 4 momentti siirtyvät 4 ja 5 momentiksi sekä 4 §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 2 momentti seuraavasti:

1 §

Edellä 2 momentissa tarkoitettua valtionosuutta voidaan myöntää myös hankintoihin, jotka eivät aiheuta kunnalle huomattavia kustannuksia mutta jotka ovat tarpeellisia valtakunnallisen televerkon tai muun valtakunnallisen järjestelmän muodostamiseksi.

Edellä 1—3 momentissa mainittu valtionosuus määräytyy kuntien valtionosuuslain (1147/1996) 7 §:n mukaan kunnan asukasta kohden lasketun laskennallisen verotulon (*tasattu verotulo*) perusteella. Kunta saa valtionosuutta 50 prosenttia, jos sen tasattu verotulo on tasausrajalla. Jos tasattu verotulo

ylittää tasausrajan, valtionosuus määräytyy siten, että kukin tasausrajasta laskettu vähintään yhden prosentin suuruinen tasatun verotulon kasvu vähentää valtionosuutta yhdellä prosenttiyksiköllä siihen saakka, kunnes valtionosuus on 25 prosenttia. Valtionosuusprosentti määräytyy valtionosuuden myöntämisvuodelle määritellyn tasatun verotulon perusteella.

4 §

Oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla

HE 110/1997
HaVM 16/1997
EV 128/1997

siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

5 §

Valtionapuviranomaisena toimii lääninhallitus.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Helsingissä 7 päivänä marraskuuta 1997

Tällä lailla kumotaan kunnille palo- ja pelastustoimen kustannuksiin suoritettavista valtionosuuksista ja -avustuksista 12 päivänä marraskuuta 1993 annettu asetus (985/1993).

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sisäasiainministeri *Jan-Erik Enestam*

N:o 981

Laki**ilmailulain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 7 päivänä marraskuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 3 päivänä maaliskuuta 1995 annetun ilmailulain (281/1995) 51 § ja
lisätään lakiin uusi 6 a luku seuraavasti:

51 §

Tarkempien määräysten antaminen

Ilmailulaitos antaa tarkemmat lentopaikan rakentamista ja pitämistä sekä toimintaa lentopaikalla koskevat tekniset ja toiminnalliset määräykset.

6 a luku

Lentoasemien maahuolinta

51 a §

Maahuolintaan liittyvät määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

1) *maahuolintapalveluilla* niitä lentoasemalla sen käyttäjille toimitettavia palveluja, jotka luetellaan pääsystä maahuolinnan markkinoille yhteisön lentoasemilla annetun neuvoston direktiivin (96/67/EY), jäljempänä *maahuolintadirektiivi*, liitteessä ja

2) *omahuolinnalla* tilannetta, jossa lentoiteitse matkustajia, rahtia tai postia kuljettava huolehtii yhden tai useamman maahuolintapalvelun suorittamisesta itselleen tekemättä tästä sopimusta kolmannen osapuolen kanssa.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuina kolmansina osapuolina toisiinsa nähden ei pidetä sellaisia kuljettajia, joista toisella on hallussaan toisen osake-enemmistö tai joiden molempien osake-enemmistö on saman tahon hallussa.

HE 164/1997
 LiVM 8/1997
 EV 143/1997

Neuvoston direktiivi 96/67/EY; EYVL N:o L 272, 25.10.1996, s. 36

51 b §

Maahuolintapalvelujen tarjoaminen

Lentoaseman pitäjä ei saa ilman tässä pykälässä säädettyä perustetta rajoittaa maahuolintapalvelujen tarjontaa tai omahuolintaa siltä osin kuin palvelujen tarjontaan lentoasemalla on sovellettava maahuolintadirektiiviä. Lentoaseman pitäjä on velvollinen huolehtimaan siitä, että lentoaseman rakennelmien ja laitteiden käytössä maahuolintaan ja omahuolintaan sekä käytön järjestämisessä noudatetaan, mitä mainitun direktiivin 16 artiklassa säädetään.

Asianomainen ministeriö voi hakemuksesta antaa lentoaseman pitäjälle luvan rajoittaa maahuolintapalvelujen tarjontaa tai omahuolintaa maahuolintadirektiivin 6, 7, 9 tai 15 artiklan mukaisesti taikka asettaa maahuolintapalvelujen tarjoajille 15 artiklan mukaisia velvoitteita. Direktiivin 9 artiklan mukainen rajoitus on kuitenkin voimassa vain siltä osin kuin komissio sen hyväksyy mainitun artiklan 5 kohdan mukaisesti. Antaessaan luvan rajoittaa maahuolintapalvelujen tarjontaa tai omahuolintaa direktiivin 6, 7, 9 tai 15 artiklan mukaisesti ministeriön on soveltuvien osin meneteltävä siten kuin mainituissa artikloissa säädetään sekä tarvittaessa järjestettävä maahuolintapalvelujen tarjoajien valinta mainitun direktiivin 11 artiklan mukaisesti. Valintapäätöksistä ja ilman valintaa annetuista luvista rajoituksen alaisen maahuolintapalvelun tarjoamiseen on ilmoitettava siten kuin mainitun direktiivin 11 artiklan 3 kohdassa säädetään.

Asianomainen ministeriö voi vastavuoroisuuden puuttumisen perusteella rajoittaa Euroopan talousalueeseen kuulumattomasta valtiosta olevan maahuolintapalvelujen tarjoajan tai omahuolinnan harjoittajan maahuolintadirektiivin mukaisia oikeuksia direktiivin 20 artiklan mukaisesti.

51 c §

Lentoaseman keskitettyjen infrastruktuurien käyttäminen

Ilmailulaitos voi määrätä, että maahuolintapalvelujen tarjoajien ja omahuolintaan oikeutettujen on käytettävä maahuolinnan järjestämiseen lentoaseman keskitettyjä infrastruktuureja. Tällöin sovelletaan, mitä maahuolintadirektiivin 8 artiklassa säädetään.

51 d §

Viranomaisen antama hyväksyntä

Asetuksella voidaan säätää, että maahuolintapalvelujen tarjoaminen tai omahuolinnan harjoittaminen edellyttää viranomaisen antamaa hyväksyntää. Hyväksynnän antamisen perusteista ja hyväksyntämenettelystä on tällöin voimassa, mitä maahuolintadirektiivin 14 artiklassa säädetään.

51 e §

Maahuolinnan kirjanpidon eriyttäminen ja tarkastaminen

Maahuolintapalveluja tarjoavan on kirjan-

Helsingissä 7 päivänä marraskuuta 1997

pidossaan pidettävä maahuolintapalveluihin liittyvä toimintansa erillään muista toiminnoistaan (*kirjanpidon eriyttäminen*) sekä annettava asianomaisen ministeriön määräämän tarkastajan käyttöön kirjanpitonsa ja tiedot, joiden perusteella kirjanpidon eriyttämistä voidaan valvoa. Tarkastajan tulee myös valvoa, ettei lentoaseman pitäjän viranomais-toimintoihin osoitettuja varoja ja viranomaistoiminnoista perittäviä maksuja käytetä maahuolintapalvelujen tuottamiseen tai niistä perittävien maksujen tukemiseen.

Tarkastaja antaa kertomuksensa kirjanpidon eriyttämisen toteutumisesta asianomaiselle ministeriölle. Kertomus on pidettävä salassa siltä osin kuin se sisältää liike- tai ammattisalaisuutta koskevia tietoja, jollei se, jota tieto koskee, ole antanut suostumustaan tiedon julkistamiseen. Salassapitovelvollisuuden estämättä kertomus saadaan kuitenkin luovuttaa komissiolle.

Joka tarkastusta suorittaessaan on saanut tietoja liike- tai ammattisalaisuudesta, ei saa niitä ilmaista eikä käyttää oikeudettomasti, jollei se, jonka hyväksi salassapitovelvollisuus on säädetty, anna siihen suostumustaan. Rangaistus salassapitovelvollisuuden rikkomisesta tuomitaan rikoslain 38 luvun 1 tai 2 §:n mukaan, jollei teko ole rangaistava rikoslain 40 luvun 5 §:n mukaan.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä marraskuuta 1997. Lain 51 e §:ää sovelletaan muihin kuin lentoaseman pitäjään kuitenkin vasta 1 päivästä tammikuuta 1999.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Anneli Taina*

N:o 982

Laki

rintamaveteraanien hammashuollon järjestämisestä ja korvaamisesta annetun lain 3 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 7 päivänä marraskuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 3 päivänä elokuuta 1992 annetun rintamaveteraanien hammashuollon järjestämisestä ja korvaamisesta annetun lain (678/1992) 3 §:n 2 momentti seuraavasti:

3 §

Lisäksi hammaslääkärin tai erikoishammas­
 masteknikon suorittamasta protetiikan kliini­
 sestä työstä korvataan 100 prosenttia ja tek­
 nisestä työstä 50 prosenttia tai, jos peritty
 palkkio on suurempi kuin noudatettavaksi

vahvistettu taksa edellyttää, taksan mukainen
 määrä. Korvausta ei suoriteta hammas­
 implantista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tou­
 kokuuta 1998.

Helsingissä 7 päivänä marraskuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 983

Asetus**valtioneuvoston oikeuskanslerin ohjesäännön muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 7 päivänä marraskuuta 1997

Oikeusministerin esittelystä

kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun valtioneuvoston oikeuskanslerin ohjesäännön (1697/1992) 1 §:n 2 momentti, 11—14 § ja niiden edellä oleva otsikko, sellaisina kuin niistä ovat 11 § osaksi asetuksessa 890/1996, 12 § osaksi asetuksessa 213/1994 ja 14 § mainitussa asetuksessa 890/1996,

muutetaan 8 §:n 2 ja 3 momentti sekä 17 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 8 §:n 2 ja 3 momentti asetuksessa 1330/1994, sekä

lisätään asetukseen uusi 8 a § seuraavasti:

Viranomaistoiminnan ja julkisten tehtävien hoitamisen valvonta

8 §

Oikeuskansleri voi laillisuusvalvontaansa kuuluvassa asiassa ajaa syytettä tai määrätä syytteen nostettavaksi virkarikoksesta.

Jos virhe on sen laatuinen, ettei se edellytä syytetoimia, tai jos virkamies tai muu valvontavaltaan kuuluva henkilö muutoin on toiminut vastoin virkavelvollisuuksiaan tai laiminlyönyt niitä, oikeuskansleri voi antaa asianomaiselle huomautuksen vastaisen varalle. Oikeuskansleri voi myös, asian laadun niin vaatiessa, kiinnittää asianomaisen huomiota lain tai hyvän hallintotavan mukaiseen menettelyyn.

8 a §

Oikeuskansleri ratkaisee syyttäjänä ne tuomareita koskevat virkasyyteasiat, jotka korkein oikeus tai hovioikeus käsittelee ensimmäisenä oikeusasteena.

17 §

Oikeuskanslerilla on valvontatehtävässään oikeus saada salassapitomääräysten estämättä tarpeellisia tietoja ja selvityksiä kaikilta valvontavaltaansa kuuluvilta viranomaisilta, yhteisöiltä ja henkilöiltä sekä tutustua näiden hallussa oleviin asiakirjoihin ja saada niistä maksutta jäljennöksiä.

Tämä asetusta tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1997.

Helsingissä 7 päivänä marraskuuta 1997

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Oikeusministeri *Kari Häkämies*

N:o 984

Asetus oikeuskanslerinvirastosta

Annettu Helsingissä 7 päivänä marraskuuta 1997

Oikeusministerin esittelystä säädetään:

Oikeuskanslerinviraston tehtävät

1 §

Valtioneuvoston yhteydessä on oikeuskanslerinvirasto. Oikeuskanslerinvirastoa johtaa oikeuskansleri ja hänen ollessaan esyneenä apulaisoikeuskansleri.

Oikeuskanslerinvirastossa valmistellaan oikeuskanslerin ratkaistaviksi kuuluvat asiat sekä suoritetaan ne muut oikeuskanslerin toimialaan kuuluvat tehtävät, joista säädetään jäljempänä.

Organisaatio ja työjärjestys

2 §

Oikeuskanslerinvirastossa on valtioneuvostoasiain osasto, oikeusvalvontaosasto ja hallintoyksikkö. Osastoissa voi olla toimintayksiköitä siten kuin oikeuskanslerinviraston työjärjestyksessä määrätään.

Oikeuskansleri määrää virkamiesten sijoittamisesta osastoihin ja yksiköihin.

3 §

Työjärjestyksessä määrätään 2 §:ssä säädetyn lisäksi viraston johtamisesta ja johtoryhmästä, osastojen ja muiden toimintayksiköiden tehtävistä, virkamiesten tehtävistä ja sijaisuuksista, asioiden valmistelusta sekä tarvittaessa muistakin oikeuskanslerinvirastoa koskevista hallintoasioista.

Oikeuskanslerinviraston työjärjestyksen vahvistaa oikeuskansleri.

Virkamiehet

4 §

Oikeuskanslerinvirastossa on kansliapäällikkö, esittelijäneuvoksia, osastopäällikkönä, neuvottelevia virkamiehiä, esittelijäneuvoksia, vanhempia ja nuorempia oikeuskanslerinsihteereitä ja esittelijöitä.

Virastossa voi olla myös tietosuunnittelija,

henkilöstösihteeri ja osastosihteereitä sekä muita virkamiehiä. Oikeuskanslerinvirastossa voi lisäksi olla muuta virkasuhteista henkilöstöä sekä erityistä tehtävää varten otettuja asiantuntijoita.

Oikeuskanslerinvirastossa toimivat esittelijöinä 1 momentissa mainitut sekä oikeuskanslerin tähän tehtävään erikseen määräämät virkamiehet.

5 §

Kelpoisuusvaatimuksena on:

1) kansliapäälliköllä oikeustieteen kandidaatin tutkinto, hyvä perehtyneisyys valtion hallintoon ja kokemusta tuomarin tehtävissä sekä käytännössä osoitettu johtamistaito ja johtamiskokemus;

2) esittelijäneuvoksella, osastopäällikkönä, oikeustieteen kandidaatin tutkinto, hyvä perehtyneisyys tuomarin tehtäviin tai hallintotoimiin sekä käytännössä osoitettu johtamistaito;

3) neuvottelevalla virkamiehellä, esittelijäneuvoksella sekä vanhemmalla ja nuoremmalla oikeuskanslerinsihteerillä oikeustieteen kandidaatin tutkinto sekä hyvä perehtyneisyys tuomarin tehtäviin tai hallintotoimiin;

4) esittelijällä oikeustieteen kandidaatin tutkinto; sekä

5) muissa tehtävissä toimivilla niihin soveltuva korkeakoulututkinto tai muu tehtävien edellyttämä koulutus.

6 §

Kansliapäällikön, esittelijäneuvoksen, osastopäällikönä, neuvottelevan virkamiehen, esittelijäneuvoksen sekä vanhemman ja nuoremman oikeuskanslerinsihteerin nimittää tasavallan presidentti oikeuskanslerin esityksestä.

Kansliapäällikön ja esittelijäneuvoksen, osastopäällikönä, virka täytetään sitä haettavaksi julistamatta.

7 §

Muun kuin 6 §:ssä tarkoitetun virkamiehen nimittää oikeuskansleri.

Määräaikaiseen virkasuhteeseen nimittää oikeuskansleri. Virkamieheksi määräaikaiseen virkasuhteeseen yli vuodeksi nimittää kuitenkin valtioneuvosto, jos vastaavaan virkaan nimittää tasavallan presidentti.

8 §

Oikeuskanslerinviraston esittelijänä toimivalle virkamiehelle myöntää virkavapautta oikeuskansleri. Virkavapauden myöntämisestä kansliapäällikölle, esittelijäneuvokselle, osastopäällikönä, neuvottelevalle virkamiehelle, esittelijäneuvokselle sekä vanhemmalle ja nuoremmalle oikeuskanslerinsihteerille yhtä vuotta pitemmäksi ajaksi on kuitenkin voimassa, mitä valtioneuvoston ohjesäännössä (1522/1995) säädetään tasavallan presidentin nimitettävistä virkamiehistä.

Muille virkamiehille myöntää virkavapautta enintään kolmen kuukauden ajaksi kansliapäällikkö ja tätä pitemmäksi ajaksi oikeuskansleri.

Asioiden ratkaiseminen

9 §

Oikeuskansleri ratkaisee oikeuskanslerinvirastossa päätettävät asiat.

Oikeuskanslerinviraston virkamiehet ratkaisevat virastossa päätettäviä asioita sen mukaan kuin työjärjestyksessä määrätään.

Oikeuskansleri voi pidättää itselleen päätösvalan asiassa, jonka virkamies muutoin saisi ratkaista. Sama oikeus on yksittäistapauksessa kansliapäälliköllä ja osastopäälliköllä asiassa, jonka ratkaiseminen kuuluu hänen alaiselleen virkamiehelle.

Helsingissä 7 päivänä marraskuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Päätösvalan käyttämisestä oikeuskanslerin virkaan kuuluvissa asioissa säädetään valtioneuvoston oikeuskanslerin ohjesäännössä (1697/1992).

10 §

Oikeuskanslerin käsiteltäviksi kuuluvat asiat ratkaistaan esittelystä, jollei oikeuskansleri toisin päättä. Työjärjestyksessä voidaan tarvittaessa määrätä, mitä muita asioita ratkaistaan esittelystä.

Jos esittelystä ratkaistavassa asiassa esittelijän mielipide poikkeaa oikeuskanslerin päätöksestä, esittelijällä on oikeus merkitä se ratkaisun arkistokappaleeseen.

Erinäiset säännökset

11 §

Oikeuskanslerinviraston esittelijänä toimivaa virkamiestä syytetään virkavirheestä Helsingin hovioikeudessa.

12 §

Tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta antaa tarvittaessa oikeuskansleri.

Voimaantulo

13 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1997.

Tällä asetuksella kumotaan oikeuskanslerinvirastosta 30 päivänä joulukuuta 1992 annettu asetus (1698/1992) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Oikeusministeri *Kari Häkämies*

N:o 985

Asetus**lääkkeiden velvoitevarastoinnista annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 7 päivänä marraskuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

muutetaan lääkkeiden velvoitevarastoinnista 24 päivänä elokuuta 1984 annetun asetuksen (608/1984) 1 §:n johdantokappale sekä 3, 5, 8, 10 ja 12—14 kohta, 2 §, 3 §:n 1 kohta, 4 §:n 1 kohta ja 5—8 §,

sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n johdantokappale sekä 3, 5, 8, 10 ja 12—14 kohta ja 4 §:n 1 kohta asetuksessa 745/1990, 2 § viimeksi mainitussa asetuksessa ja asetuksessa 134/1993, 3 §:n 1 kohta sekä 5, 6 ja 8 § mainitussa asetuksessa 134/1993 sekä 7 § osaksi viimeksi mainitussa asetuksessa, sekä

lisätään 1 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa asetuksessa 745/1990, uusi 15 ja 16 kohta ja asetukseen uusi 8 a § ja sen edelle uusi väliotsikko, seuraavasti:

1 §

Lääkkeiden velvoitevarastointilain (402/1984) 2 §:n 1 momentissa mainittuihin lääkeryhmiiin sisältyvistä lääkeaineista ja lääkkeiden valmistuksessa käytettävistä apu- ja lisäaineista sekä pakkausmateriaaleista kuuluvat varastointivelvoitteen piiriin:

3) hengityselinten sairauksien lääkkeitä: adrenaliini, beklometasoni, budesonidi, salbutamoli, salmeteroli ja teofylliini;

5) psykyenlääkkeistä: diatsepaami, doksepiini, fluoksetiini, klooripromatsiini ja tematsepaami;

8) kipu, reuma- ja kuumelääkkeistä: asetyylisalisyylihappo, ibuprofeeni, morfiini, parasetamoli ja petidiini;

10) elektrolyytti- ja nestetasapainohäiriöissä sekä parenteraalisessa ravitsemuksessa

käytettävistä lääkkeistä: albumiini, dekstraani, glukoosi, kaliumfosfaatti, natriumbikarbonaatti ja natriumkloridi;

12) veritautilääkkeistä: hepariini, hyytymistekijä VIII, hyytymistekijä IX ja varfariini;

13) myrkytyslääkkeistä ja rokotteista: lääkehiili, jäykkäkouristus-, hepatiitti-B-, hinkuyskä-, kurkkumätä-, polio-, meningokokki-, rabies- sekä tuberkuloosirokotteet, gammaglobuliinit suonensisäiseen ja lihaksensisäiseen käyttöön; jäykkäkouristuksen, rabioksen ja hepatiitti-B:n hoitoon tarkoitetut immunoglobuliinit; botuliini-, kurkkumätä- ja kärmeseerumi;

14) eläinlääkkeistä: bentsyylipenisilliini, deksametasoni, detomidiini, diminatseeni, ferridekstraani, ivermektiini, kalsiumglukonaatti (30 %), kefaleksiini, ketoprofeeni, kloprostenolinatrium, koriongonadotropiini, magnesiumsulfaatti, oksitetrasykliini, oksi-

tosiini, rabiesrokote, trimetopriimi ja tylosiini;

15) velvoitevarastoitavien lääkkeiden valmistuksessa käytettävistä apu- ja lisäaineista: akryyli-metakryylihappopolymeerit, glyseroli (85 %), kolloidinen piidioksidi, laktoosi, magnesiumstearaatti, metyyli parahydroksibentsoaatti, mikrokiteinen selluloosa, natriumbentsoaatti, polyvinyylipyrrolidoni, propyyli parahydroksibentsoaatti, talkki; sekä

16) velvoitevarastoitavien lääkkeiden valmistuksessa käytettävistä pakkausmateriaaleista: aerosoliventtiilit, infuusiopullojen tulpat ja kapselit, lasiampullit (1—5 ml), kovagelatiinikapselit, ruiskeliuospullot (10—20 ml), ruiskeliuospullotulpat ja -kapselit.

2 §

Varastointivelvollisen lääketehtaan sekä kansanterveyslaitoksen ja Suomen Punaisen Ristin on ilmoitettava lääkelaitokselle lääkkeiden velvoitevarastointilain 3 §:n nojalla määräytyvän varastointivelvoitteen selvittämiseksi:

1) kunkin 1 §:ssä varastointivelvoitteen piiriin kuuluvaksi säädettyä lääkeainetta sisältävän valmisteen ilmoitusvuoden tammi—syyskuun toteutunutta kotimaan myyntiä vastaava lääkeaineen sekä lääkevalmisteen valmistuksessa käytettyjen apu- ja lisäaineiden sekä pakkausmateriaalien kulutus;

2) kyseisen hyödykkeen 1 kohdan perusteella lasketun keskimääräisen kuukausikulutuksen ja lääkkeiden velvoitevarastointilain 3 §:n 3 momentin nojalla määräytyvän velvoitevaraston suuruus.

3 §

Varastointivelvollisen lääkevalmisteen maahantuojan on ilmoitettava lääkelaitokselle varastointivelvoitteen selvittämiseksi:

1) kunkin lääkelaitoksen vahvistaman varastointivelvoitteen piiriin kuuluvan lääkevalmisteen ilmoitusvuoden tammi—syyskuun kotimaan myyntiä vastaava määrä;

4 §

Lääkkeiden velvoitevarastointilain 7 §:n 1 momentissa tarkoitettun varastointivelvollisen on ilmoitettava lääkelaitokselle lain 7 §:n nojalla määräytyvän varastointivelvoitteen selvittämiseksi:

1) kunkin laitoksen peruslääkevalikoimaan kuuluvan lääkevalmisteen ilmoitusvuoden

tammi—syyskuun toteutunut kokonaiskulutus;

5 §

Varastointivelvollisen on annettava 2—4 §:ssä säädetty ilmoitus lääkelaitokselle kunkin vuoden joulukuun loppuun mennessä.

Lääkeaineiden varastointivelvoite voidaan ilmoittaa käytettävänä kemiallisina johdoksina, kuten suoloina tai estereinä, mutta velvoitteen mitoitusperusteena on vapaa happo tai emäs. Varastomäärät ilmoitetaan massa-yksikköinä.

Velvoitevarastointi-ilmoitus annetaan myös maahantuodun puolivalmisteen sisältämästä lääkeaineesta. Puolivalmisteella tarkoitetaan tässä yhteydessä pakkaamattomia tai merkittämättömiä lääkemuotoja sekä lääkkeiden valmistuksessa käytettäviä välituotteita, kuten tablettimassoja.

Lääkevalmisteiden velvoitevarasto ilmoitetaan valmiiksi jaeltujen tuotteiden osalta jakeluyksikköinä, esimerkiksi tabletteina tai annosjauheina, ja muussa tapauksessa massa- tai tilavuusyksikköinä.

Velvoitevarastointi-ilmoitus annetaan myös lääkelain (395/1987) 10 §:ssä tarkoitetuista valmiina myyntipakkauksina maahantuodusta lääkevalmisteista.

6 §

Läkelaitos voi myöntää lääkkeiden velvoitevarastointilain 3 §:ssä tarkoitettulle varastointivelvolliselle luvan korvata lääkeaineen varastointivelvoitteen kokonaan tai osittain varastoimalla vastaavan määrän lääkevalmistetta.

Lääkeaineen ja -valmisteen keskinäinen korvattavuus määräytyy valmisteen sisältämän lääkeainemäärän perusteella. Hakemuksessa on annettava lääkelaitokselle lääkevalmisteen sisältämää lääkeainetta koskevat tiedot ja ilmoitettava korvaavan lääkevalmisteen varastointivelvoitteen suuruus.

7 §

Läkelaitos voi myöntää varastointivelvolliselle lääkevalmisteen maahantuojalle luvan valmisteen varastointivelvoitteen korvaamiseen enintään vuodeksi kerrallaan.

Edellytyksenä lääkevalmisteen korvaamiseen lääkeaineella tai puolivalmisteella on, että Suomessa toimiva lääketeollisuus kykenee tuottamaan näistä tarpeelliseen annos-

muotoon saatettuja hyväksyttävät laatuvaatimukset täyttäviä lääkevalmisteita. Lääkevalmisteen tai -aineen keskinäinen korvattavuus määräytyy valmisteen sisältämän lääkeainemäärän perusteella. Lääkevalmisteen osuuden on oltava kuitenkin vähintään 20 prosenttia velvoitteen määrästä.

Lupahakemuksessa tulee selvittää hakemuksen syyt, valmisteen varastointivelvoitetta korvaamaan esitettävien aineiden ja pakkausmateriaalien soveltuvuus valmistetuotantoon, valmisteen sisältämä lääkeainemäärä sekä kenen toimesta varastointi esitetään järjestettäväksi.

8 §

Lääkelaitos vahvistaa hakemuksesta lääkkeiden velvoitevarastointilain 11 §:n 2 ja 3 momentissa säädetyt edellytykset täyttävän varastointivelvollisen varastointivelvoitteesta vapautumisen. Lääkelaitoksen tulee ilmoittaa varastointivelvoitteesta vapauttamista koskevasta päätöksestään Huoltovarmuuskeskukselle. Päätös on voimassa tammikuun 1 päivästä alkaen vuoden kerrallaan.

Helsingissä 7 päivänä marraskuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Varastointikorvaus

8 a §

Varastointikorvaukseen oikeutetun tulee kunkin vuoden helmikuun loppuun mennessä esittää Huoltovarmuuskeskukselle tukihakemus.

Tukihakemuksessa on esitettävä velvoitevarastoon hakemusvuoden tammikuun 1 päivänä sitoutunut pääoma eriteltynä lääkkeiden velvoitevarastointilain 2 §:n 1 momentissa säädettyihin lääkeryhmiin.

Tukihakemukseen tulee liittää tukevan yhteisön tilintarkastajan todistus siitä, että hakemuksen perusteena olevat summat velvoitevarastoon sitoutuneesta pääomasta on oikein johdettu yhteisön kirjanpidosta.

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 1997.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 986

Verohallituksen päätös**matkakuluvähennyksen määrästä vuodelta 1997 toimitettavassa verotuksessa**

Annettu Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 1997

Verohallitus on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/92) 93 §:n 2 momentin nojalla määrännyt, että asunnon ja työpaikan välisten matkakustannusten perusteella myönnettävä vähennys lasketaan, silloin kun halvimpana kulkuneuvona pidetään muuta kuin julkista kulkuneuvoa, seuraavasti:

1 §
Verovelvollisen käyttäessä asunnon ja työpaikan väliseen matkaan omistamaansa tai hallitsemaansa kulkuneuvoa vähennyksen määrät ovat:

| | |
|---------------------|-------------------------|
| auto | 105 penniä kilometriltä |
| moottoripyörä | 47 penniä kilometriltä |
| mopo | 37 penniä kilometriltä |
| polkupyörä | 320 markkaa vuodessa |

2 §
Verovelvollisen käyttäessä työmatkaansa työnantajan omistamaa tai hallitsemaa autoa vähennyksen määrä on 88 penniä kilometriltä.

3 §
Verovelvollisen käyttäessä työmatkaansa muuta kuin edellä 1 ja 2 §:ssä tarkoitettua kulkuneuvoa vähennys myönnetään kustannuksista esitetyn luotettavan selvityksen perusteella.

Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 1997

Pääjohtaja *Pekka Ruuhonen*Ylitarkastaja *Markku Mertala*